

[Niels Helveg Petersen]

det er farisæisme. Intet kunne ligge mig fjernere.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg lover, det bliver min sidste i denne omgang.

Jeg er i og for sig enig i, at fremmedarbejdere i 1960'erne tog nogle job, som danskerne ikke ville have, men de job er der altså ikke i dag, og så kan det ikke være rigtigt, at det danske samfund stadig væk skal forsørge disse mennesker, og hvad deraf følger.

Når hr. Duetoft trækker pensionisterne ind i debatten, må jeg sige, at det netop er dem, vi ikke har råd til. Der er nogle politikere, der mener, at vi faktisk ikke har råd til vores egne pensionister. Jamen det var hr. Duetoft, der bragte det ind i debatten, og så kan man sidde og ryste på hovedet og se forarget ud, det følte jeg faktisk også anledning til før, for hvis der er nogle, der i dette Folketing har kæmpet for, at pensionisterne skulle få bedre vilkår, er det faktisk Folkeskridtpartiet, men så er vi til gengæld nødt til at sætte bremsen i andre steder og sige, at samfundet ikke har råd, og det mener vi faktisk ikke at det har til udenlandske statsborgere.

Vi har det princip, at så længe vi ikke kan sørge ordentligt for vores egne, kan vi heller ikke være så godgørende over for mange udenlandske statsborgere, som vi rent faktisk er.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi har i mange måneder oplevet en optrapning af fremmedhadet i en række europæiske lande, og det er chokerende og uhyggeligt at se, hvilke midler – også voldelige – der tages i anvendelse bl.a. i Tyskland, Frankrig og Sverige, og vi må af al magt aktivt engagere os i at forhindre, at lignende ekstremistiske tendenser kan få rodfæste i Danmark.

I den konservative folketingsgruppe var vi glade for, at statsministeren forud for vort landsråd så klart advarede mod enhver tendens til at forfølge mennesker, der er anderledes, og at statsministeren samtidig opfordrede partierne til i fællesskab at bekæmpe fremmedhad og racisme. Vi har i Danmark også set tendenser til konflikter, men skal vi sikre, og det skal vi, at den ekstremistiske bølge ikke får tag i større dele af den danske befolkning, er

det afgørende, at vi åbent debatterer holdningerne til indvandrere og flygtninge.

Vi tilkendegav i debatten i sidste uge vores ønsker vedrørende justering af udlændingeloven, og det skal jeg ikke gentage her i dag. I et demokratisk samfund med en veluddannet befolkning burde den opgave at forhindre fremmedhad og racisme ikke være uoverkommelig. Det er tværtimod en forpligtelse at sikre en effektiv forebyggelse, ikke alene for politikerne, men for hele befolkningen, som har et personligt, individuelt ansvar i denne betydningsfulde sag. Det kan være på sin plads at minde hinanden om de dyrt betalte historiske erfaringer. Et fundamentalt træk bag den ekstremistiske ideologi er en undsigelse af de grundlæggende menneskerettigheder, der tildeler ethvert menneske en ukrænkelig værdi uanset race, køn, alder, erhverv og lign.

For Det Konservative Folkeparti er retten til forskellighed og det at være anderledes en grundlæggende værdinorm. Det er vigtigt at understrege borgernes medansvar for, at tilløb til ekstremistiske træk i tiden ikke kun korrigeres i medierne og institutionerne, men også på det daglige plan, i hjemmene og på arbejdspladserne. Måske er den allervigtigste forebyggelse en modig imødegåelse af de racistiske og diskriminerende strømninger i det daglige miljø, hvorigennem netop ekstremismens behov for at hvile på en massebevægelse effektivt modvirkes. Vor viden om ekstremistiske bevægelers mulige genopdukken må hele tiden ligge bag menneskers beskæftigen sig med folkestyret og bag deres brug af menneskerettighederne i den daglige, nære tilværelse.

Når fremmedhad og fordomme kan sætte frø, spire og gro, og når myter kan skabes og videreudvikles, skyldes det i høj grad mangel på viden om de faktiske forhold for udlændinge i Danmark. Uvidenhed i befolkningen skaber her som på andre områder utryghed og angst.

Det undrer mig, ja, det er egentlig paradoksalt, at i en tid, hvor fjernsynet udbygger vor viden om andre folk i bredeste forstand, og hvor menneskers samkvem på tværs af lande- og sprogrænser, på tværs af kulturelle, etniske, religiøse og politiske grænser aldrig nogen sinde har været større, at der så tilsyneladende alligevel er basis for, at fordomme kan trives.